

Sygn. akt II Kp 209/15

POSTANOWIENIE

Dnia 13 lipca 2015 r.

Sąd Rejonowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Anita Kowalczyk Makuła

Protokolant: sekr. sąd. Beata Krzyżińska

Prokurator ---

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 13 lipca 2015 r. w S.

w sprawie zażalenia D. M. na postanowienie prokuratora Prokuratury Rejonowej w (...) z dnia 26 maja 2015 r., o umorzeniu dochodzenia w sprawie sygn. akt 1 Ds. 522/15/D.

postanawia

1. na podstawie art. 437 § 1 kpk zażalenia nie uwzględnić i zaskarżone postanowienie w utrzymać w mocy, z tym, że jako podstawę przyjmując, iż brak jest danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie jego popełnienia, tj. art. 17 § 1 pkt 1 kpk;
2. na podstawie art. 98 § 2 kpk odroczyć ogłoszenie uzasadnienia postanowienia na czas do 7 dni, tj. do dnia 16 lipca 2015 r. godz. 13.00.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 22 maja 2015 r. w sprawie 1 Ds. 522/15/D prokurator Prokuratury Rejonowej wS. (...)umorzył dochodzenie w sprawie zaistniałego w dniu 21 marca 2015 roku w S. woj. (...) kierowania słów uszkodzenia ciała i pozbawienia życia oraz spalenia wobec D. M., które wzbudziły w pokrzywdzonej uzasadnioną obawę, że zostaną spełnione, tj. o czyn z art. 190 § 1 kk, wobec stwierdzenia, iż czyn nie zawiera znamion czynu zabronionego – na podstawie art. 17 § 1 pkt 2 kpk;

Zażalenie na to postanowienie wniosła z zachowaniem ustawowego terminu pokrzywdzona D. M. . Z jego treści oraz kolejnego pisma zatytułowanego „Odpis na umorzenie”, które stosownie do treści art. 118 § 1 kpk potraktowano jako zażalenie na postanowienie o umorzeniu dochodzenia, należy wnioskować , iż skarżąca wniosła o uchylenie postanowienia i przekazanie sprawy do dalszego prowadzenia PR w S.. Skarżąca nie wskazała bowiem czego się domaga i w jakim kierunku winno zmierzać uzupełnienie materiału dowodowego. Wyraziła jedynie swoje niezadowolenie z zapadłej decyzji procesowej oraz nieskuteczności działań organów ścigania a także swoje obawy w związku z zachowaniami D. O. (1) . Przez sam fakt wniesienia środka zaskarżenia przyjęto, iż jego celem było żądanie uchylenia zaskarżonego postanowienia.

Prokurator Rejonowy w S. (...)nie przychylił się do złożonego zażalenia i w dniu 19 czerwca 2015 roku sprawę przekazał do Sądu Rejonowego w S. (...) celem rozpoznania zażalenia. Stwierdził , iż zażalenie nie zawiera żadnych argumentów , które przemawiałyby przeciwko przyjętym w postanowieniu ustaleniom , a w związku z tym podważałyby zasadność podjętej decyzji procesowej.

Sąd zważył, co następuje:

Zażalenie jest niezasadne i na uwzględnienie nie zasługuje. Analiza akt sprawy wskazuje, iż dochodzenie zostało przeprowadzone dokładnie i w odpowiednim zakresie a decyzja o umorzeniu jest słuszna i zgodna z obowiązującymi

przepisami, w szczególności z zasadą wyrażoną w art. 5 § 2 kpk. Zdaniem sądu podstawą umorzenia winien być jednak art. 17§1 pkt 1 kpk . W sprawie przesłuchano nie tylko pokrzywdzoną ale także jej konkubenta , sąsiadów oraz inne osoby które mogły mieć wiedzę na temat zdarzenia zgłoszonego przez D. M.. Nikt nie potwierdził by słyszał wypowiedziane w dniu 21 marca 2015r. przez D. O. (1) wobec skarżącej groźby spalenia , uszkodzenia ciała lub pozbawienia życia lub też miał wiedzę iż sytuacja taka zaistniała Nie zrobił tego również konkubent skarżącej K. J. , który nie chciał wypowiadać się na temat zajścia z dnia 21 marca 2015r. Zwrócono natomiast uwagę na silny konflikt między rodziną skarżącej oraz D. O. (1) i jego matką z drugiej strony , w konsekwencji którego dochodzi między nimi nie tylko do scysji ale także wzajemnych oskarżeń i doniesień przed organami ścigania . Potwierdzały to nie tylko dołączone do akt zeznania M. G. , matki D. O. (1) ale także relacje przesłuchanych sąsiadów i kuratora D. O. – A. L.. D. O. (1) przyznał , iż w dniu zdarzenia między nim a konkubentem skarżącej K. J. doszło do wzajemnych wyzwisk , co potwierdzały także relacje K. W. . O wyzwiskach , które miały być przyczyną zabrania dzieci z mieszkania skarżącej, zeznała też jej znajoma I. M. . Nikt ze świadków nie wspominał o groźbach, które miałyby wypowiadać D. O. (1) . Nie można wykluczyć iż strony konfliktu próbują rozstrzygnąć go , składając na siebie wzajemne doniesienia , które nie zawsze znajdują odzwierciedlenie w zaistniałych faktach . Taki materiał dowodowy nie pozwala w ocenie sądu, na jednoznaczne i pewne ustalenia, skutkujące skierowaniem aktu oskarżenia o czyn z art. 190 § 1 kk.

Dlatego decyzję prokuratora o umorzeniu oceniono jako słuszną , zmieniając jedynie podstawę tej decyzji .